

[Bernhard Baunsgaard]

skal al gæld være omlagt, og jeg synes, at det nu må være administrationens opgave at gå ind og hjælpe de folk, der står over for at sætte sig for en stor gæld, og her tænker jeg ikke mindst på fremtidens huskøbere. Administrationen bør allerede nu gå ind og oplyse dem om, hvordan vilkårene bliver fra 1987 og i de nærmest følgende år. Jeg er overbevist om, at hvis man ikke er parat til det, vil der være en række mennesker, der kommer i svære økonomiske vanskeligheder.

Det var meningen med skattereformen, at det ikke mere skulle være fordelagtigt at stifte gæld. Det er det heller ikke blevet. Folk med store lån vil komme i knibe, og derfor synes jeg, at administrationen allerede nu burde gå ind og hjælpe. Vi må ikke fra i dag kunne risikere, som jeg ved at man fik endnu i går, afslag på hjælp fra administrationen, når man bad om at få at vide: hvordan bliver mine vilkår fra januar 1987? Det må være et rimeligt krav at stille nu til administrationen.

Så glæder jeg mig over, at man her har taget fat på at støtte familierne. Vi får gennemført, at børn og unge får et særligt tilskud. Jeg tror, det er meget, meget nyttigt, og jeg kan også sige, at det må være en forbedring, især i en overgangsfase, at vi forhøjer de unges særlige personfradrag fra de 13.800 kr. til 17.000 kr. Det er alt sammen noget, der letter situationen for familierne, og det var nødvendigt.

Jeg skal naturligvis ikke her gå ind i andre detaljer, heller ikke i de ting, jeg gerne ville have set anderledes, for enten står man bag et forslag, eller også står man ikke bag det. Men i anledning af den diskussion, som venstres ordfører lagde op til, vil jeg sige, at i fremtidens skattesystem kommer man ikke uden om at knytte skatteindtægten og skattepersonfradraget eller -tilskudet, eller hvad man finder på – tilskud giver vi jo til husejere – sammen med indkomsten.

Det er urimeligt at argumentere for, at to, der gifter sig med hinanden, pludselig skal slippe lettere i skat ved at dele indkomsten mellem sig, men det er lige så urimeligt, at venstre ikke kunne få over sit hjerte – eller hvad det var – at være med til at arbejde for, at medarbejdende ægtefæller, hvor der virkelig præsteres et stykke arbejde, kunne få samme aflønning som folk, der beskæftigede sig med samme ting, men blot ikke var gift

med den, der ejede virksomheden. Det er urimeligt. Når venstre lægger op til det, synes jeg, det skal understreges: det lykkedes det ikke for os at få igennem, og her beklager jeg, at venstre ikke satte kraftigt ind, det havde været en god ting at gøre.

Men som sagt, lad os nu først og fremmest i dag glæde os over, at vi er kommet så langt, at vi er nået til så bred en enighed om et skattesystem, der, alt taget i betragtning, kun kan virke betydelig bedre end det, vi afskaffer, og som ikke har den skavank, som SF af en eller anden grund er faldet over, at det medfører en øjeblikkelig skattelettelse for de store formuer. Inden århundredskiftet har vi såmænd nok fundet et endnu bedre skattesystem.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg må lige rette to misforståelser. For det første anklagede hr. Bernhard Baunsgaard os for ikke at ville være med til at skaffe penge.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at det lovkompleks, vi behandler her, sigter mod at lette indkomstbeskatningen, det sigter mod en forbrugsudvidelse pr. 1. januar 1987 på, forsigtigt anslået, mellem 4 og 5 mia kr. Det er den ene ting.

Så bebrejdede hr. Bernhard Baunsgaard mig, at jeg havde sagt, at vi var ude af overgangsordningen før århundredskiftet. Jeg sagde faktisk det stik modsatte: for ganske få personer vil overgangsordningen formodentlig strække sig ikke alene til det førstkommende årtusindskifte, men også til det næstkommende igen. Men langt det store flertal af de mennesker, det drejer sig om, er ude af overgangsordningen i løbet af ganske få år; om 2-3 år er der få personer tilbage.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja ja, men lad os bare gå ud fra, at det store flertal er inde under det nye skattesystem før år 2000, det tror jeg også, men kendsgerningen er jo også, at det store flertal i Danmark ikke er formuende; sådan er kendsgerningerne jo.

Jeg bebrejdede aldeles ikke SF, at de ikke var med til at finde pengene; jeg citerede blot, hvad hr. Lykketoft sagde. Jeg har for